

Guillem Capdevila "Willy"

"Si hi ha constància i sacrifici els resultats arriben"

📍 Celles Piedrabuena 📺 Toni Grasses

Hi ha els que neixen estrellats i els que neixen per ser unes estrelles. Guillem Capdevila, Willy per tothom, ha nascut per ser un dels escollits. Criat en un ambient d'amor a la muntanya i als esports que s'hi poden practicar, ràpidament va veure que tenia un do especial per lliscar sobre la neu. Als sis anys ja competia i d'ençà fins aleshores la seva trajectòria ha estat ascendent. Fa sis anys que forma part de l'equip de la RFEDI -al costat d'Edgar Fenoy-, és l'actual campió de Catalunya i d'Espanya absolut d'esquí alpí, i ara es troba davant el doble repte de mantenir-se i pujar posicions a nivell internacional.

Vesteix com un surfer més. Estem a principi de maig, i el Willy ja passeja per la capital catalana amb sandàlies, pantalons curts, samarreta ajustada i gorra. Probablement, després de tants dies a la neu, patint les inclemències del temps, a la mínima que pugen les temperatures baixa la roba d'estiu de l'armari amb la mateixa rapidesa com que s'instal·len els xiringuitos a la platja. Però les altes temperatures no l'adormen, tot el contrari. En Willy és un jove molt despert, tot un nervi. Pensa tant o més ràpid que llisca amb els esquís damunt la neu, i manté intacte l'olfacte de gol que tenia de petit quan jugava com a davanter al Club de Gel de Puigcerdà. Va per la vida sabent que és un privilegiat, que té la sort de fer el que més li agrada: viatjar, esquiar i passar-s'ho bé. També té clar que en aquesta vida tot té un preu, i que si algun dia vol aspirar a assolir alguna fita important haurà de seguir treballant tant o més dur que fins ara, però això no l'amoïna, ja que "sempre treballo amb il·lusió i donant-ho tot".

⬇ Aquesta pregària li va donar molts bons resultats abans de la disputa dels Campionats d'Espanya.

Des de quan esquies?

Des que tenia tres anys. Als meus pares, sempre els havia agradat molt la muntanya. Per aquesta raó se'n van anar a viure a Puigcerdà, que va ser on jo vaig néixer, ja que tota la família és de Vic menys jo. Aleshores, els meus pares em van iniciar en aquest món, perquè els agradava molt la muntanya i la neu. Al principi, com sempre, vas en pla aficionat i de mica en mica t'hi vas introduint més.

Què recordes d'aquells primers dies?

Recordo quan estava al jardí de neu, quan em feien aixecar els esquís, els primers entrenadors que vaig tenir, i el record que el meu pare i la meua mare sempre van estar al meu costat, així com el meu germà.

I el pas a la competició?

Va ser quan vaig entrar al Centre Excursionista Terrassa (CET). Aleshores, tenia sis anys, i començava a córrer les curses més típiques, les més petites. A poc a poc es va anar complicant, però tot va anar bé. Als 14 anys ja vaig entrar dins de la Federació Espanyola, i fins ara.

El paper de la família sens dubte és bàsic. Pateixen molt?

No, perquè ja estan acostumats. De fet, als 14 anys vaig anar a Andorra al Col·legi dels Pirineus, on vaig ser-hi un any. Estava intern, i després vaig estar tres anys al CAR de Sant Cugat, a Barcelona, i ara he fet un mòdul de gestió comercial i de màrqueting a la Garriga al SEK,

a la Politècnica. Quan acabí igual faig un altre mòdul o igual entro a la Universitat, encara m'ho haig de plantejar.

Costa molt compaginar els estudis i la dedicació a l'esquí?

Sí, sí que costa molt, però ja m'agrada. Si estigués a casa sense fer res sí que seria un problema. Quan estic esquiant i estic atabalat sí que tinc ganes d'anar cap a casa, però quan ja hi sóc dos dies, m'hi avorreixo.

"Afortunadament no m'he estancat mai"

Tot esportista té un moment que despunta, que dona el que d'ell s'està esperant, quin va ser el teu moment, o encara ha d'arribar?

Aquest va ser quan era petit. Despuntava. Suposo que era per les meves pròpies característiques, i pel fet que tenia molt mala llet. Afortunadament no m'he estancat mai, ja que sempre he seguit fent esport, al marge de comptar amb el suport de la família. De moment seguim evolucionant. Pensa que fa sis anys que estic a l'equip nacional, i que els dos únics esquiadors que hem aguantat tot aquest temps hem estat l'Edgar Fenoy i jo.

Quins són els teus propers objectius?

De moment, d'aquí quatre anys els Jocs Olímpics, més endavant ja veurem. Com a tot esportista, l'objectiu principal és el de guanyar-ho tot.

Quines disciplines et van millor que altres?

Més o menys, des de fa anys sempre és el mateix. Em va millor l'eslalom i el gegant. Sóc un esquiador ràpid i explosiu, per això em van millor les curses tècniques. Em van millor per la meua constitució, tot i que també faig supergegant i descens, i també em van bé. Magrada tot.

Mirant els resultats d'aquesta temporada i els que figuren al teu currículum esportiu, podríem dir que a Espanya ho has guanyat tot, oi?

Sí, però ara falta sortir d'Espanya. L'important és que aconsegueixi baixar els punts FIS, que és un pas difícil. L'important és tenir constància i anar millorant a poc a poc. Si hi ha sacrifici i constància els resultats arriben.

Creus que pots donar molt més?

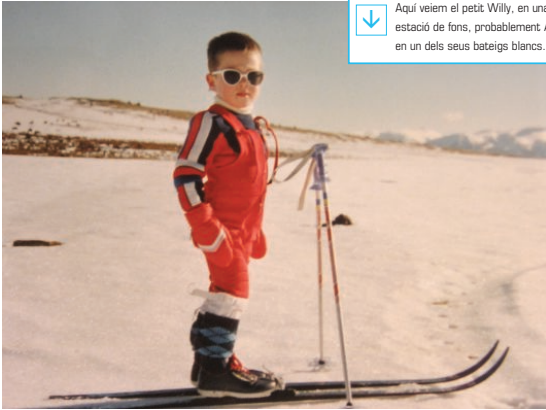
Sí, sí. Amb aquesta finalitat aquest any he canviat d'entrenador, a partir d'ara serà Marco Viale, fins ara tenia Ivano Nesa, del qual he après moltes coses. L'important és la constància, a la vegada que millorar la forma física, la fortaleza psicològica i la tècnica.

Per aconseguir aquesta fita, què necessites?

Aguantar on sóc ara. Si ara ho deixo cometrí la ferida més gran de la meua vida, al marge de l'esforç que han fet fins ara recolzant-me tant la RFEDI com la família. Sempre s'ha de treballar amb il·lusió, donant-ho tot en els entrenaments.

⬇ Per les seves característiques físiques i tècniques, l'eslalom és una de les disciplines que millor se li donen.

↓ Aquí veiem el petit Willy, en una estació de fons, probablement Aransa, en un dels seus bateigs blancs.

Quina és la teua millor qualitat sobre els esquís?

L'agressivitat, però a la vegada també és dolent. Per això, l'agressivitat a vegades és per a mi una virtut i també pot ser un defecte. Potser en alguns moments sóc massa agressiu, quan hauria d'estar més calmat. **Ahans esmentaves la necessitat que tens de millorar físicament, tècnica i psicològica, a quina d'aquestes parts dones més importància?** Tot. És com una roda. Ara bé, jo destacaria l'aspecte psicològic. Si un esportista no té 'coco' en dos dies està al terra. Després, jo crec molt en el treball.

Com et definiries?

Com a divertit. M'agrada molt fer broma, i a nivell d'entrenament sóc bastant centrat. Miro sempre de

fer-ho el millor possible, i donar més del que puc. Sempre s'ha d'entrenar bé, no tant sols pels resultats, sinó també per mirar d'evitar lesions. Jo dono molta importància als entrenaments.

Trobes que els esquiadors del teu nivell, tant com els que vénen per sota, necessitarien tenir un referent, tal com passa amb les noies amb Maria José Rienda?

Això estaria molt bé, però quan sortim a fora entrenem amb gent que són bons i que van molt forts. I si no tenim a ningú, és feina nostra tirar endavant.

D'aquests corredors de fora que comentes, hi ha algun que admiris més que a un altre?

La veritat és que no. Admiro a tots els que estan a la Copa del Món. No hi ha cap en concret. Potser si hagués

de triar algun referent, em quedaria amb Maria José Rienda, ja que té geni i és molt simpàtica. Admiro més als entrenadors que als corredors.

Perquè Rienda, què és el que més t'agrada d'ella?

El que ha hagut de lluitar per ser on és. Ha tingut constància i ha arribat un moment i ha esclatat. Crec que hem d'aprofitar el fet de tenir-la a ella on és.

"Sóc un esquiador ràpid i explosiu"

Què és el que sempre et repeteixen els entrenadors fins a cansar-se?

Que sigui més tranquil. Sóc massa impetuós. Vull fer les coses ràpides i bé, i s'ha de ser més tranquil perquè a vegades les coses no es poden fer com un vol.

Què li demanes a un entrenador?

Que sigui seriós, però sense passar-se. Que sigui estricte, però que entre nosaltres hi hagi bon rotlló i molta comunicació. Que l'entrenador em faci una mica de pare.

Als teus 20 anys no pares d'anar amunt i avall els 365 dies de l'any, no és massa esgotador?

Si i no, però m'agrada. No et negaré que algunes vegades he pensat baixar-me del tren, però el món de l'esquí és el meu ambient.

I no hi ha hagut cap moment en el que t'has dit que ja estaves fart?

Molts cops, perquè en l'esquí hi ha mil patacades i un moment bo. Però aquest món ja és així, i per aquesta raó és tant important comptar amb el suport de la família.

Cuides molt el material?

Sí, sí que el cuido, i jo em faig el material. M'agrada tenir-lo tot a punt. No sé si et diria que sóc una mica maniàtic amb el material. En alguns aspectes sí que ho

↑ Per l'agressivitat és una de les seves principals armes, tot i que a vegades també es pot disparar contra un mateix.

sóc, ja que m'agrada ser organitzat i tenir el material com a mi m'agrada. Jo mateix em preparo els meus esquís. M'agrada, ja que així sé com vull el meu material.

"Als entrenaments ho dono tot"

Què li demanes a uns esquís?

Que em costi esquiar amb ells, ja que així m'obliguen a fer una cosa diferent. Si m'acostumo a uns esquís és dolent. M'agraden els esquís que necessiten canya, i després no ens hem d'oblidar de la bota, que és fonamental.

Sobre quin tipus de pista esquies millor?

En murs, tot i que ho he fet millor en plans, però m'agraden més, esquí millor. A la vegada, vaig millor sobre la neu dura, ja que tenir poca envergadura em permet tenir el centre de gravetat més baix.

No t'agradaria penjar els esquís sense...

Sense haver guanyat una cursa important, una cursa de Copa del Món, o fer un bo resultat en una prova de la Copa del Món o en uns Jocs Olímpics.

Com veus el treball que s'està fent a nivell federatiu?

Mira, crec que és l'any que no m'ha faltat de res. Ho he tingut tot, tant a nivell de material com ajuda econòmica. Si hagués de puntuar la seva feina els posaria un deu o un onze, tant el Nacho Oruezabal –coordinador d'equips nacionals– com l'Eduardo Roldán –president de la RFEDI–, així com de tots els entrenadors i preparadors físics, no tinc cap queixa.

I el de la FCEH?

No hi estic gaire, però veig que també té el seu programa i que va evolucionant. Fa un molt bon treball amb els nois i noies que tenen a la Blume i als Centres de Tecnificació. Els animo a seguir en aquesta línia.

Home, de fet, n'hi ha prou amb els resultats dels corredors catalans a les cites estatals per veure el seu nivell, tant en noies com en nois.

Això és sinònim que la Federació Catalana d'Esports d'Hivern està treballant bé. Les altres federacions tam-

↑ Foto per a la història: el podi dels Campionats d'Espanya Absoluta, a Boi Taüll Resort. D'esquerra a dreta: Joel

poc crec que tinguin una metodologia a seguir, i la FCEH l'està seguint.

Quan surts a fora, la gent valora l'esforç que feu?

La gent 'flipa'. Ens veuen com una realitat llunyana. Pensen en l'esforç que hem de fer anant deu hores en furgoneta per arribar a on ells són. Però, per a mi no és cap problema. Jo m'acomodo a la furgó i em poso a llegir un llibre, a escoltar música amb l'MP3, a dormir o a fer el que toqui i no hi ha problema. Bé, llegir un llibre poc, però anar amunt i avall ja és una rutina.

Ara que estem a les portes de l'inici d'una nova temporada, quins són els teus reptes?

Mirar els propers quatre anys de fer-ho el millor possible, i anar mica en mica. Cada dia és un objectiu, encara sóc jove i haig d'aprendre. *

Radiografia

Nom: Guillem Capdevila (més conegut com a Willy)

Data de naixement: 20/11/1995

A on: Puigcerdà

Club: Esquí Club Castelldefels (ECC)

Entrenador: Marco Viale

Esquís: Volkl

Botes: Tecnica

Fixacions: Marker

Cascos, proteccions, pals i màscares: Scott

Roba: Descente

Altres patrocinadors: Subaru, Powerade, la RFEDI, Bula, Level i. Santiveri

Admira a: Maria José Rienda

Música: de tot, cada música té el seu moment

Menjar: les catànies i la pasta, encara que m'agrada tot.

Beguda: l'aigua, no m'agrada el gas. També Aquarius i Nestea.

Dorsal favorit: el 13.

Noies: li agraden maques, simpàtiques i divertides.

Lligar: No ho dubta i afirma un sí, rotund quan se li pregunta si gràcies a l'esquí lliga molt: "no em puc queixar, l'esquí també serveix per lligar".

Amistats: diu que en aquest món, se'n fan moltes, ja que tenen fama de ser simpàtics.

Altres modalitats blanques: ha provat el surf de neu, però no s'hi troba a gust. "Sóc palilleró", i li agrada l'estil lliure com a tothom, tot i que considera que el forapista és genial.

Millors resultats 2006: Campió de Catalunya i d'Espanya absolut, aquests són els seus millors resultats internacionals.

04/04/2006 Les Arcs, França | Cursa FIS | Eslàlom | 29

20/03/2006 Arolla, Suïssa | Cursa FIS | Eslàlom | 15è

14/03/2006 Val Cenis, França | Cursa FIS | Eslàlom | 29è

08/03/2006 Auron, França | Cursa FIS | Gegant Eslàlom | 27è

19/02/2006 Les Bugnens, Suïssa | Cursa FIS | Gegant Eslàlom | 2è

04/02/2006 Font Romeu-Pyrenees 2000, França Cursa FIS | Eslàlom | 15è

23/01/2006 Kranjsaka Gora, Eslovènia | Cursa FIS Gegant Eslàlom | 30è

18/01/2006 Folgaria, Itàlia | Cursa FIS | Eslàlom | 26è